

Nicke Sjödin

Om Norrland

Den 8 december 1991 bildades en norrländsk regering på Hallstaberget i Sollefteå. Svenska folket hade valt Amos Persson, alias Henning Lundström, till Norrlands president och ett stort antal ministrar var utsedda, Bengt Lindström (ja, just han, konstnär'n), Assar Rönnlund, Werner Vögeli (matminister), Pelle Svensson, Jeja Sundström, Stig Strand, Lasse Eriksson m fl, m fl.

Regeringen blev dessvärre inte långlivad, mest därför att alla höga instanser på svensk regerings- och kommunalnivå tog den som ett av Amos Perssons många skämt. Förslag som gällde olika viktiga norrlandsfrågor avfärdades därför med en raljerande axelryckning. Det enda som finns kvar idag är några enstaka norrlandsflaggor, som man sommartid kan se vaja utanför övriga tider på året övergivna stugor i glesbygd.

Det var emellertid inget skämt, och idag när jag bläddrar i pärmen med handlingar från den tiden, kan jag djupt beklaga att det gick som det gick. När man läser jeremiaderna från huvudkommunen om att man i Danderyd och liknande orter tvingas försörja oss norrlänningar, skulle man vilja lägga fram synpunkter som då kom från de olika "ministrarna".

Idrottsminister Assar Rönnlund vill till exempel verka för att våra stora idrottsprofiler ska ges möjlighet - inte minst skattemässigt - att bo kvar och verka här hemma. Och visst är man böjd att hålla med honom när man konstaterar att även dagens stjärnor - Kajsa och Christian och allt vad de heter inte bor i Sverige. De borde väl tävla för Monaco egentligen.

Och försvarsminister Karl Forsbergs ord klingade uppenbarligen för döva öron: "Hela Sverige ska leva. Hela Sverige ska försvaras. Sverige behöver de militära förband som nu finns i Norrland." Som sollefteåbo helt utan militär är det lätt att instämma i Dagens Nyheters rubrik för

några år sedan "Sollefteå förblöder". Trofanken det, när vi inte har några förband.

Miljöministrarna Stig Strand och Arne Söderström har högst upp på sin lista "Inget kärnavfall till Norrland" med tillägget "Låt dom sköte på ort å ställe atomavfalle, dom som ha tjene pärninga på process'n i övrigt". En nominerad ministerkandidat - Sara Lidman - har en gång berättat att hon i nåt fint sammanhang nere i Europa fått se en karta över Skandinavien, och där var ett streck draget rakt över i höjd med Sollefteå faktiskt, och på ytan där ovanför stod skrivet: "Detta är ett mycket stort område, det är synnerligen glesbefolkat och det har en utomordentligt bra berggrund". Ja, voffor man säger på dette viset är ju inte så svårt att räkna ut.

Kulturministern Carl-Axel Nordenberg skriver bland annat: "Norrland har inte de stora världsberömda teaterscenerna, de spektakulära idrottsarenorna eller de skattemedelsfinansierade musiakuditierna - men Norrland har den inhemska, genuina, litet dolda kulturen, som vi ska hjälpas åt att manifesteras."

Och folklivsforskningsministern Thorsten H Holm: "När Sverige inte längre kunde leva på kungar och fornstora dar, blev den nationella myten våra naturtillgångar. Och var fanns dom ? Jo, i Norrland. Här fanns skog, malm och vatten. Norrland blev 'Framtidslandet'. Norrland blev Sveriges segerhuva. När bonden i södra Sverige levde under storgodsägare, var bonden här i Norrland fri. Vi är arvtagare. Låt oss förvalta arvet på ett ansvarsfullt sätt."

Energiminister Rolf Rämgård lovar att verka för att 3 öre per kilowatt av den skatt som tas ut av vattenkraften från de norrländska regionerna återförs dit. Justitieminister Pelle Svensson anknuter till detta när han slår fast "att föra all elkraft söderut över norrlandsgränsen

utan skäligen ersättning bör betraktas som olaga kraftavledning och rejäl skadestånd utdömas."

Och regeringens konsult, tillika utredare, den tyvärr nu bortgångne hedersmannen Kurt Jansson, uttrycker sina tankar i en vers med bl a följande rader:

"Med kraft har vi dagligen servat vårt söder, med kraft ifrån oss sina konton man göder, med kraft är det hög tid att hävda vår rätt, i kraft av vårt välstånd bör detta bli lätt."

Må vara att många såg detta med norrlandsregering som ett jippo - men med, som det brukar heta, facit i hand, kan jag inte annat än tycka att det var synd att den blev så kortlivad.

Nicke Sjödin